Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Numer 258. Poniedziałek 9. Listopada 1868. Rok wydania 58.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 28. z. m. raczył najmiłościwiej mianować Dr. Aleksandra Stopczańskiego chemika i dyrektora instytutu chemiczno-patologicznego przy uniwersytecie krakowskim, nadzwyczajnym profesorem tegoż uniwersytetu.

Dnia 7. z. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt LXIII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 147. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 29. października 1868, względem zniesienia pobocznego urzędu celnego w Dernis w Dalmacyi.

Nr. 148. Ustawa z d. 4. listopada 1868, ustanawiająca kontyngens rekrutów dla uzupełnienia wojska na r. 1868.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 42 posiedzenia Rady szkolnej krajowej dnia 7. listopada 1868.

Rada powzięła następujące uchwały:

I. Rada zatwierdza wybranego przez gminę miasta Jasła p. Karpińskiego na posadzie dyrektora przy tamtejszem gimnazyum.

Rada stabilizuje na posadzie nauczyciela gimnazyalnego p. Rypla w Rzeszowie, nadając mu tytuł profesora.

Rada nadaje posady suplentów:

P. Walentemu Koziołowi przy gimn. w Tarnowie,

p. Janowi Werhradzkiemu przy gimn. w Drohobyczy,

p. Wawrzyńcowi Miejskiemu przy gimn. w Nowym Sączu.

Rada przenosi nauczyciela przy gimn. w Samborze p. Palmarina do gimn. w Nowym Sączu.

II. Rada nadaje p. Mierosławowi Sucheckiemu pozwolenie udzielania nauki stenografii w gimnazyach Krakowskich.

II. Rada zezwala p. Franciszce Miaskowskiej na utrzymywanie szkółki dla dziewcząt w Krakowie.

„Czas“ podaje odczytane na posiedzeniu krakowskiej Rady miejskiej w d. 6. b. m. następujące pisma do prezydenta miasta Dr. Dietla, które tutaj w całej rozciągłości powtarzamy.

Pismo delegata namiestniczego w Krakowie p. Bobowskiego w sprawie zastąpienia dotychczasowej straży wojskowo- policyjnej w Krakowie nową strażą bezpieczeństwa jako instytucyą cywilną, opiewa:

Wielmożny Prezydencie!

Ze względu, iż przy mającej się zaprowadzić krótszej służbie w wojsku liniowem, nie będzie można nadal uzupełniać oddziałów straży wojskowo-policyjnej w sposób dotychczasowy, widział się Jego Exc. Pan Prezes ministrów hr. Taaffe spowodowanym wnieść projekt zwinięcia straży wojskowo-policyjnej w Wiedniu, a zastąpienia tejże nową strażą bezpieczeństwa jako instytucyą cywilną.

Dotyczące tego projektu czynności znajdują się na teraz w toku.

Reskryptem Jego Exc. Pana Prezesa ministrów z 9. października r. b. Nr. 2652 wezwane także zostało wys. c. k. prezydyum Namiestnictwa o zniesienie się z gminą miasta Krakowa i panem dyrektorem policyi, czyli i w jaki sposób przy uwzględnieniu stosunków miejscowych i potrzeb mieszkańców, urządzenie podobnej straży bezpieczeństwa w mieście tutejszem przy równoczesnem zwinięciu dotychczasowej straży wojskowo policyjnej jako służby bezpieczeństwa, okaże się dla powszechnej potrzeby odpowiednie.

Komisya w tym celu odbyć się mająca ma także zająć się ułożeniem projektu statutu tej straży w zastosowaniu do stosunków miejscowych jak również orzec, jaką kwotę w razie urządzenia projektowanej nowej straży bezpieczeństwa, gmina miasta Krakowa w stosunku do opłacanej dotychczas kwoty na straż wojskowo - policyjną, dodawać będzie miała.

W skutku polecenia wys. c. k. prezydyum namiestnictwa z 27. października r. b. Nr. 5575 praes. mam zaszczyt upraszać Wielmożnego Prezydenta, aby przedmiotem w porozumieniu z reprezentacyą miasta Krakowa pod ścisłą rozwagę wziąść i dotyczący projekt jak najrychlej przygotować zechciał.

Celem bliższego rozpatrzenia się we wnioskach przez wielmożnego Prezydenta w tym przedmiocie poczynić się mających i sporządzenia dotyczącego protokołu obrady, przeznaczam komisyę na dzień 20. listopada r. b. o godzinie 12. w południe w biórze c. k. starostwa odbyć się mającą, zapraszając uprzejmie Wielmożnego Prezydenta do wzięcia udziału w tych obradach lub wydelegowania zastępcy, albowiem przedmiot niniejszy w jak najkrótszym czasie ukończony i dotyczący protokół obrad wysokiemu c. k. Prezydyum Namiestnictwa ma być przedłożony.

Projekt statutu organizacyjnego dla straży bezpieczeństwa miasta Wiednia, mam zaszczyt zakomunikować Wielmożnemu Prezydentowi do urzędowego użytku.

Pismo byłego namiestnika Galicyi hr. Agenora Gołuchowskiego brzmi:

Wielmożny Panie!

Jego ces. król. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan, przychylając się najłaskawiej do mej prośby, Najwyższym listem odręcznym z d. 1. b. m. najmiłościwiej raczył uwolnić mnie z posady Namiestnika królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. Jak zawsze i wszędzie, tak i w przeciągu tego powtórnego mego urzędowania jedynym było mem staraniem, krzewienie i wzmacnianie uczuć przywiązania, lojalności i wdzięczności ludności do Korony, a zaufania Korony do ludu, jedynym względem usilna baczność na wzrost i potęgę monarchii, na dobro i pomyślność rodzinnego mego kraju i na prawa jego. W spełnieniu mego trudnego zadania silne i wytrwałe znalazłem poparcie u władz i organów, których naczelne kierownictwo było mi poruczonem, co mi jedynie umożliwiło przeprowadzenie wielu ważnych i zbawiennych reform i prac organizacyjnych w przeciągu stosunkowo krótkiego czasu. To też ustępując z mej posady, której dalsze kierownictwo z dniem dzisiejszym składam tymczasowo w ręce pana wiceprezydenta JW. Karola Moscha, muszę wyrazić zacnym i gorliwym współpracownikom najżywsze uznanie i podziękować im serdecznie za ich zawsze okazywaną mi chętną życzliwość. Życząc wszystkim nadal jak najlepszego powodzenia, proszę żeby mi zachowali dobre wspomnienie, jakie im z mej strony najszczerzej zapewniam.

Proszę przy tem przyjąć wyraz mego wysokiego poważania.

We Lwowie dnia 7. października 1868 r.

Odczytano następnie dwa pisma byłego delegata namiestniczego w Krakowie, a obecnie wiceprezydenta namiestnictwa we Lwowie, radcy dworu Posingera. Pierwsze brzmi:

Wielmożny Panie!

W czasie mego urzędowania w Krakowie doznałem od obywateli i mieszkańców tego miasta wielokrotnych dowodów życzliwości i szczerej uprzejmości. Mianowicie doznałem tego przy sposobności mego wyjazdu z Krakowa w sposób tak zaszczytny jak również rozrzewniający, iż objąwszy dzisiaj kierownictwo c. k. Namiestnictwa, poczytuję sobie za nader miły obowiązek poświęcić pierwszą myśl wynurzeniu mego najserdeczniejszego podziękowania Wielmożnemu Prezydentowi i szanownej Radzie miejskiej Krakowskiej, jak niemniej i wszystkim zacnym mieszkańcom tego miasta.

Upraszam Wielmożnego Pana, byś zechciał podać tę moją podziękę do wiadomości szanownej Rady miejskiej.

Przyjm Wielmożny Prezydencie przy tej sposobności zapewnienie mego wysokiego poważania.

We Lwowie dnia d. 21. paźdz. 1868 r.

Drugie pismo p. Possingera opiewa:

Powołany reskryptem Jego Exc. pana ministra spraw wewnętrznych na tymczasowego kierownika c. k. starostwa Krakowskiego c. k. radca Namiesynictwa p. Juliusz Bobowski postawionym został z d. 19. b. m l. 5177 stale na czele tamtejszego Starostwa powiatowego z rozszerzonym zakresem działania zawartem w rozporządzeniu ministeryalnem z d. 19go października 1868 r.

Według §. 6. tego rozporządzenia przysłuża pomienionemu p. radcy zakres czynności urzędowej, którą naczelnik starostwa powiatowego Krakowskiego jako delegat Namiestnika wykonywał już dotąd w obrębie miasta w imieniu Namiestnika, stosownie do instrukcyi udzielonej pismem byłej komisyi Namiestniczej z d. 23. lutego 1867 r. l. 665 i w myśl §. 9. ustawy z d. 19. maja 1868 r.

O czem mam zaszczyt zawiadomić Pana Prezydenta miasta Krakowa.

We Lwowie d. 23. paźdz. 1868 r.

Dnia 4. b. m. odbyło się 142. posiedzenie Izby deputowanych Rady państwa. Na ławie ministrów zajęli miejsca Ich Exc. pp. ministrowie: Hr. Taaffe, Dr. Herbst, Dr. Berger, Dr. Hasner.

Opat Wiesles z Tyrolu, któremu niedawno odmówiono urlopu, składa mandat.

Deputowanemu Jesserniggowi udzielono urlop dwutygodniowy.

Dep. Lapanna stawia wniosek aby komisya lennicza zajęła się także kwestyą zniesienia lennictw w Dalmacyi.

Ministeryum skarbu przedkłada projekt ustawy względem kredytów dodatkowych na r. 1868.

Następuje dalszy ciąg debaty specyalnej nad ustawą o stanie wyjątkowym, a mianowicie, na podstawie uchwały powziętej na poprzedniem posiedzeniu, obrada nad §§. 10 i 11 jednocześnie.

Przed posiedzeniem komisya konstytucyjna jeszcze raz obradowała nad wnioskiem dep. Kurandy do §. 11, żądającym aby stan wyjątkowy ustał natychmiast jeżeli jedna z izb uzna go jako nieusprawiedliwiony. Komisya uchwaliła 15 głosami przeciw 12 zgodzić się ewentualnie na wniosek dep. Kurandy.

Dep. Toman żąda aby Radzie państwa wyraźnie zastrzeżono w ustawie prawo przyzwolenia na zarządzenie stanu wyjątkowego.

Dep. Kuranda motywuje swoją poprawkę. Popierają go licznie członkowie prawicy i większa część lewicy.

Dep. Pratobevera stawia wniosek: §. 11 ma opiewać: Ministeryum zarządziwszy stan wyjątkowy lub uchwaliwszy jego przedłużenie, obowiązane jest pod rygorem cofnięcia zarządzonych środków, zdać sprawę z wyłuszczeniem powodów Radzie państwa, jeżeli jest zebrana natychmiast, w przeciwnym razie przy najbliższem zebraniu, a mianowicie w obu razach izbie deputowanych na najbliższem posiedzeniu i zasięgnąć zdania Rady państwa.

Wniosek ten jest bardzo licznie poparty przez centrum, lewicę i ministrów.

Dep. Kaiser broni wniosku Kurandy. W tym samym duchu przemawiali deputowani Skene i Schindler, dalej za wnioskiem Pratobevery dep. Tinti, na-

stępnie dep. Ryger przemawiał przeciwko wnioskowi Kurandy a dr. Hanisz za tymże wnioskiem, poczem przyjęto zamknięcie debaty.

Następnie zabrał głos minister sprawiedliwości dr. Herbst i poparł poprawkę br. Pratobevery; po nim przemawiał minister dr. Berger głównie przeciwko twierdzeniu dep. Skene, co temu ostatniemu dało powód do reklamacyi.

W końcu sprawozdawca dr. Sturm oznajmił rezultat obrad komisyi konstytucyjnej na ostatniem posiedzeniu a ze swojej strony poparł silnie wniosek Pratobevery.

Przystąpiono potem do głosowania.

§. 10, do którego nie wniesiono żadnej poprawki, przyjęty został według wniosku komisyi.

§. 11 poddano pod głosowanie najprzód z poprawką Kurandy. Rezultat był wątpliwy, przystąpiono zatem do imiennego głosowania.

Za poprawką Kurandy głosowali Polacy, Slovency, Tyrole, deputowani z Bukowiny, tudzież deputowani Bauer, Bergmüller, Colombani, Conti, Dehne, Demel, Dietrich, Dinstl, Fetz, Figuly, Franciszek Gross, Hanisz, Kaiser, Kuranda, Lax, Lenz, Paier, Perger, Peyer, Plankensteiner, Rechbauer, Roser, Schindler, Schneider, Skene, Tschabuschnigg, Vidulich, Wahl, Weichs, Wickhoff.

Poprawkę odrzucono 78 głosami przeciw 76. Natomiast przyjęto wniosek br. Pratobevery, za którym głosowała lewica i centrum.

Następnie przyjęto §. 12 bez debaty, poczem na wniosek sprawozdawcy przystąpiono do trzeciego czytania. Przeciwko ustawie głosowała prawica.

Przyszłe posiedzenie d. 6. b. m.

W izbie deputowanych sejmu węgierskiego na posiedzeniu d. 6. b. m. Ghiczy postawił wniosek, aby rozpoczęcie czynności delegacyi było odroczonem, dopóki nie zostanie rozstrzygniętą kwestya tytułów odpowiednio do stanowiska prawno politycznego Węgier. Wniosek ten oddano do druku.

Lewica izby deputowanych zamierza wystąpić z delegacyi, jeżeli nie zostanie przyjętym wniosek Ghyczego, który żąda zmiany nazwy ministrów państwa na ministrów wspólnych.

Uroczyste zagajenie obydwóch izb sejmu pruskiego w dn. 4. b. m. poprzedziło nabożeństwo, które się dla członków katolickich sejmu rozpoczęło o godzinie 12¼ w kościele św. Jadwigi, dla protestanckich w kaplicy zamkowej o godzinie 11½. Na białą salę zamkową, w której uroczystość zagajenia się odbyła, przybył Najjaśniejszy Pan, poprzedzany książętami krwi, o godzinie 1. z południa, a odebrawszy z rąk zastępcy przewodniczącego w radzie ministrów, ministra skarbu barona Heydta, mowę od tronu, odczytał ją nakrywszy głowę hełmem, donośnym głosem. Mowa ta brzmi w dosłownem tłumaczeniu:

„Dostojni, szlachetni i szanowni panowie obydwóch izb sejmowych!

Rozpoczynający się dziś peryod posiedzeń otwiera Wam szerokie pole do ważnej prawodawczej działalności. Ufam, że ten sam duch chętnego współdziałania z Moim rządem, jakiemu pomyślne rezultaty ostatnich sesyi zawdzięczamy, również i podczas teraźniejszych obrad panować będzie.

„Budżet państwa na najbliższy rok niezwłocznie przedłożony Wam zostanie. W skutek zbiegu różnych niepomyślnych okoliczności okazało się potrzebnem do zupełnego pokrycia wydatków państwa, lubo takowe o ile się dało ograniczone zostały, uciec się do nadzwyczajnych dochodów. Ciągły zastój handlu i skutki niepomyślnego żniwa w roku zeszłym nie dozwoliły w innych latach naturalnemu powiększaniu się dochodów iść w parze z nieunikionem pomnożeniem się potrzeb państwowych.

„Uchwalone w ogolnym ekonomicznym interesie zniżenia ceł i innych dochodów sprowadziły znaczne uszczuplenia w dochodach, w przewidzeniu których, na początku bieżącego roku przedłożono parlamentowi celnemu projekty, które atoli przez niego odrzucone zostały.

„Mam niezachwianą nadzieję, że zwiększenie właściwych dochodów Związku uznane zostanie za konieczne i takowe w przyszłości nie będzie odmówione. Jeżeli dalej podług położenia stosunków w najbliższym czasie oczekiwać można większego ożywienia handlu i obrotu a przez to pomyślnego wpływu na podwyższenie dochodów państwa, natenczas łączy się z tem i nadzieja, że na przyszłość znajdą się środki, ażeby przywrócić równowagę pomiędzy zwyczajnemi dochodami państwa a wydatkami i ażeby na potrzeby państwa większe poświęcić sumy, niż to obecnie było możebnem.

„Oceniając te stosunki, nie będziecie się wahać zatwierdzić projekty Mojego rządu, tyczące się pokrycia wydatków na najbliższy rok.

„Dalszy rozwój urządzeń administracyjnych jest przedmiotem wyczerpujących zastanowień. Nie może być zamiarem zmienić lub znieść dotychczasowe urządzenia, którym Prusy po większej części pomyślność swą zawdzięczają, nim nie zostaną stworzone inne żywotne i dobry rezultat obiecujące instytucye. Mój rząd atoli uznaje, mianowicie ze względu na powiększenie monarchii i ze względu na objawione wielokrotnie dążenie, za swoje zadanie przekazać te gałęzie publicznej czynności, które nie muszą w skutek bezpośredniego interesu państwowego pozostać pod kierownictwem i opieką władz rządowych, powoli stosownym prowincyonalnym i komunalnym ciałom do samodzielnego tychże sprawowania. Skoro tylko ciała owe posiadać będą odpowiednie organy administracyjne, natenczas prawodawstwo zakres ich działalności na pojedyńczych polach służby państwowej rozszerzyć będzie musiało podług poczynionych doświadczeń.

„W kilku nowych prowincyach urządzenie podobnych organów administracyjnych się rozpoczęło. Ażeby grunt pod nie i w starych prowincyach przygotować, jest przedewszystkiem potrzebny dalszy rozwoj ordynacyi powiatowej. Rząd Mój przedłoży Wam projekt do celu tego zmierzający.

„Cały szereg innych ważnych ulepszeń w prawodawstwie ma być wykonany za Waszem współdziałaniem.

„Przepisy o pozyskaniu i utraceniu charakteru poddanego pruskiego potrzebują w związku z prawodawstwem Rzeszy północno-niemieckiej nowego uregulowania.

„Celem uregulowania stosunków komunalnych w Szleswiku-Holsztynie przedłożone Wam zostaną projekty do praw, tyczące się urządzenia i administracyi miast i gmin.

„Rząd mój poświęca nieustanne staranie około wewnętrznego i zewnętrznego rozwoju szkół ludowych i oczekuje z ufnością Waszego zezwolenia na projekty do prawa, które się tyczą zewnętrznych stosunków szkół ludowych i nauczycieli przy tychże szkołach.

„W wyższym stopniu działalność Waszą poświęcić będziecie musieli rozwojowi prawa i całą monarchię obejmującej wspólności prawa. Przedłożone Wam będą projekty, tyczące się obsadzenia wyższych posad w sądownictwie i egzaminów jurydycznych, dalej projekt do prawa expropryacyjnego, projekt zmiany ordynacyi konkursowej, tak pożądanej przez stan kupiecki, propozycye do reformy ordynacyi hipotecznej i subhastacyjnej.

„Do jednolitego uregulowania policyi łowczej na całym obszarze monarchii przygotowane są projekty do prawa.

„Przez zawarcie zrewidowanego aktu żeglugi na Renie pozyskaną została dla ruchu na jednym z najważniejszych gościńców wodnych nowa międzynarodowa podstawa. Rząd Mój przedłoży Wam traktat ten do konstytucyjnego przyjęcia go.

„Zaspokaja Mnie, że nędza, jaka w roku zeszłym część prowincyi pruskiej nawiedziła, usuniętą została przez rozporządzenia, jakie za zezwoleniem Waszem poczyniono, przez pełną poświęcenia działalność władz i korporacyi, tudzież przez publiczne datki miłosierne, i że po tegorocznem pomyślniejszem żniwie w owej prowincyi nie należy się obawiać powrotu podobnego stanu w nadchodzącej zimie.

„Stosunki rządu Mojego do mocarstw zagranicznych są pod każdym względem zadowalniające i przyjaźne.

„Wypadki na zachodnim półwyspie Europy nie mogą nas do żadnego innego uczucia powodować, jak do życzenia i ufności, że hiszpański naród potrafi w niezależnem ukształtowaniu swych stósunków znaleść rękojmią swej pomyślności i swej siły.

„Pocieszającą zgodę pod względem wzmagającego się wykształcenia i ludzkości objawił kongres międzynarodowy, który co dopiero w Genewie rozwiązał zadanie uzupełnienia i rozciągnienia na marynarkę dawniej postanowionych zasad co do obchodzenia się z rannymi w wojnie. Miejmy nadzieję, że daleką jest chwila, w którejby postanowienia te zastósować trzeba.

„Zapatrywania się monarchów i potrzeba pokoju narodów uzasadniają nadzieję, że wzmagający się rozwój ogólnego dobrobytu nietylko nie dozna żadnej przeszkody, ale nadto uwolniony zostanie od owych sparaliżowań, jakie bezzasadne obawy i ich wyzyskiwanie przez nieprzyjaciół pokoju i publicznego porządku mu tak często gotują.

„Niechaj zatem sejm, przejęty owem zaufaniem, przystąpi do prac pokojowych.“

Po przeczytaniu mowy wystąpił znowu zastępca przewodniczącego w radzie ministrów, minister handlu baron Heydt, i oświadczył z najwyższego rozkazu, że sejm pruskiej monarchii został otwarty. Jego król. Mość opuścił salę przy trzykrotnym okrzyku „Niech żyje“, wzniesionym na cześć jego przez czasowego marszałka izby poselskiej posła Forckenbecka, w towarzystwie księcia następcy tronu i innych książąt krwi.

Książę następca tronu pruskiego wyjechał z córką swą, księżniczką Karoliną, w towarzystwie adjutanta kapitana Jasmunda do Anglii. Marszałek dworu hr. Eulenburg przyłączy się do orskazu książęcego w Brukselii.

„Monitor“ ogłasza mowę gubernatora Algieru, marszałka Mac-Mahona, mianą przy otwarciu sesyi tamtejszej rady jeneralnej. Mowca wskazał na zaspakający stan bezpieczeństwa zewnętrznego kolonii, które to bezpieczeństwo nieznacznie i przemijająco tylko zostało naruszone ze strony południowo zachodniej i południowo wschodniej, gdzie Cesarz Marokański i Bej z Tunis nie zawsze zdołali utrzymać należyty spokój publiczny. Między innemi mówił jak następuje:

Właśnie objeżdżałem Alger i cieszę się, że mogę Panom oświadczyć, że dzięki szczęśliwym zinwom wszystkie europejskie punkta zborne znajdują się w zadawalniającem położeniu. Jakie zaś było okropne położenie krajowców, który trapieni byli skutkami insurekcyi z r. 1864 i 1865, trzechletnią posuchą, szarańczą, cholerą, tyfusem i zarazą bydła, której uległa większa część ich trzód, o tem wiecie Panowie dobrze a zarazem nie tajne są wam i środki, jakie zarządzono, aby położenie tych nieszczęśliwych o ile możności ułagodzić i tak: pootwierano wszędzie źródła zarobku, zbierano we Francyi i w Algerze subskrypcye, duchowieństwo pozakładało zakłady dobroczynności, w każdem centrum europejskim prześcigano się w uczynkach miłosierdzia, porządzano po za terytorym cywilnym bezpieczne schronienia, a nakoniec państwo dało pożyczkę 2,400.000 franków.

Dziś jest położenie krajowców o wiele lepsze. Plemiona przedtem zdeorganizowane uporządkowały się teraz na nowo i przyjęły do swego łona i tych nieszczęśliwych, którzy zapełniali wspomniane schronienia. Inny ustęp mowy brzmi:

Chciałbym jeszcze odeprzeć niektóre niesłuszne zarzuty, jakie robiono rządowi jeneralnemu a nawet polityce Cesarza naszego w Algierze. Mówiono, że rząd zamierza wstrzymać kolonizacyę i krajowców izolować od Euyopejczyków, jest to najzupełniejszym fałszem. Cesarz, który życzy sobie, aby kraj był zaludnionym, chce jedynie innego sposobu w tym celu użyć, jak dotąd. Sądził on, że jeżeli się podniesie dobrobyt obecnych kolonii do najwyższego stopnia, to będzie to najlepszym środkiem i innych do kolonizacyi zachęcić a tem samem nagromadzą się w stre fie kolonizacyi owe miliony algierskich Sociéte générale i miliony towarzystw kolejowych. Tymczasem zrobiłem spostrzeżenie, że od kilku lat emigracya ustaje. Jest to poczęści wynikiem nieusprawiedliwionych przesądów, o jakich właśnie wspomniałem. Zresztą zbywało nam także na potrzebnych zasobach pieniężnych.

Reszta mowy traktuje wyłącznie o sprawach lokalnych kolonii.

Parlament włoski zwołany jest na d. 24. listopada. Pogłoski o układach tyczących się uregulowania sprawy rzymskiej, tudzież doniesienie o zawarciu nowej konwencyi francusko-włoskiej są mylne i bezzasadne.

Podług doniesień „Corr. Havas“ z Hiszpanii miały w stronnictwie demokratycznem zajść jakieś nieporozumienia, co stronnictwu czysto republikańskiemu bardzo na rękę być może. Stronnictwo to rozwija nadzwyczajną cynność i organizuje się tak w stolicy jak i na prowincyi. Mimo to stronnictwo monarchiczne przeważa, chociaż już nie mało swego wpływu straciło.

W Madrycie 6. listopada miała być ogłoszona ustawa wyborcza, która naznacza dzień wyborów i dzień zwołania Kortezów.

Z Konstantynopola donoszą, że Sawfet Basza i poseł austryacki podpisali d. 5. b. m. protokół tyczący się nabywania własności nieruchomej w Turcyi przez poddanych austryackich.

Według doniesień urzędowych z Hawanny z 5. listopada, powstańcy wszędzie poddają się, a dalsze naruszenie spokojności publicznej nie jest prawdopodobnem.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 5. b. m. po południu kobieta około 60 lat licząca kąpiąc się w łazience obok ogrodu jezuickiego umarła nagle na apoplexyę. Dnia 6. b. m. zapaliły się sadze w kominie domu pod l. 429; ogień natychmiast ugaszono.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) Dnia 10. b. m.: Wasyl Czech, kradzież; Filip Kiczera, kradzież; Stanisław Król, kradzież. D. 11. b. m.: Wojciech Adamski, gwałt publiczny; Wasyl Stanyk, ciężkie obrażenie ciała; Fedko Jarenko, ciężkie obrażenie ciała; Michał Keszka, ciężkie obrażenie ciała; Iwan Owerko, ciężkie obrażenie ciała; Dmytro Sulitak i spól., kradzież. D. 12. listopada: Antoni Chrzanowski, oszustwo; Fedko Krzak, kradzież; Apolonia Sokołowska i Franciszka Romanowska, kradzież; Kiryło Kuzma, kradzież; Grzegorz Kowalczuk, kradzież.

(Zabójstwo.) W Jastrząbce starej w pow. pilznieńskim d. 1. b. m. była bitka w karczmie pomiędzy włościanami. Dwaj z nich Karol i Szymon Kmieciowie, bracia, oddalili się wieczorem do domu, lecz w nocy dwaj inni włościanie wpadli do ich domu, wywlekli spiącego już Karola i zbili tak, że pod razami skonał. Szymon schował się za piec i tym sposobem uniknął śmierci.

(Pożary.) D. 16. z. m. w Wysoce w pow. wadowickim zgorzała zagroda włościańska z zapasami zboża przyczyna niewiadoma; d. 24. z. m. w Zadach w pow. samborskim dom wartości 140 złr., przez podpalenie; d. 30. z. m. w Nawsiu brzosteckiem w pow. pilznieńskim stodoły dworskie z wszystkiemi zapasami przez podpalenie, szkoda (zabezpieczona) 13.000 złr.; d. 3. b. m. w Monasteru w pow. stryjskim zagroda włościańska z zapasami przez nieostrożność.

Lwów, 28. listopada.

(Teatr.) Dwiema nowościami zaznaczył się ubiegły tydzień w kronice naszego teatru: nowym dramatem p. Leopolda Starzeńskiego pod tytułem „Gwiazda Syberyi“, i dwoma występami gościnnemi znakomitej artystki z Warszawy, pani Bakałowiczowej.

Co do dramatu, na którego pierwsze przedstawienie dyrekcya bardzo szczęśliwie wybrała niedzielę, nadmienić musimy przedewszystkiem, że nie jestto właściwie najnowszy utwór tego autora, lecz jedna z dawniejszych prac jego, która z powodu trudności cenzurowych nie mogła przez długi czas doczekać się przedstawienia. Powodem tych trudności była zapewnie polityczna strona tego dramatu, na którą autor widocznie główny nacisk położył i na której też w istocie polega przeważnie jego wartość. Zdaje nam się, że dość powiedzieć, iż treścią sztuki są bolesne dzieje więźnia polskiego na Sybirze, ażeby wykazać słuszność naszego zdania. Ale na tem możemy już i poprzestać; krytyka teatralna nie potrzebuje się wiązać względami politycznemi, jej przedmiotem jest tylko artystyczna wartość dramatu. Miło nam wszakże, że i w tym względzie możemy mbardzo pochlebnie wyrazić się o nim, i chociażby nawet wypadło nam pozostać samym ze zdaniem naszem, powiemy śmiało, że pod względem artystycznym jestto najlepszy utwór p. Starzeńskiego. I cechy tej nie nadaje mu wcale w oczach naszych sympatyczność przedmiotu dla polskiego widza, lecz jedynie tylko sama piękność układu i znamionujące znakomity talent przeprowadzenie całego dramatu. Tym utworem stanął już autor bez zaprzeczenia na wysokości poety dramatycznego, na której pragnęlibyśmy widzieć go odtąd zawsze. Przedstawienie tej sztuki wypadło też w ogóle jak najświetniej; wdzięczna rola, a przytem sala pełna sympatyzujących słuchaczy — są to najlepsze podniety dla artysty dramatycznego, i w istocie też wpływały one wielce na grę wszystkich artystów, działających w tym dramacie.

Na dwa inne przedstawienia zeszłego tygodnia, we środę i w piątek, składały się w ogóle same znane już i ograne komedye i fraszki, i nie byłoby właściwie pisać o czem, gdyby nie łączyły się z niemi występy wspomnionej artystki warszawskiej. Pani Bakałowiczowa, mająca dziś sławę pierwszorzędnej artystki w Warszawie, dała się poznać publiczności tutejszej w kilku już rolach gościnnych, między innemi w zeszłym tygodniu w komedyach francuskich: „Pamiętnik“ i „Fortepian Berty“, tudzież w komedyi Korzeniowskiego: „Okrężne“ i — przyznać potrzeba — usprawiedliwiła sławę swoja najzupełniej. Jestto artystka — że tak powiemy — skończona, z doskonałą rutyną i obszerną skalą talentu, obejmującą rolę naiwnych i wesołych amantek, które odgrywa prawdziwie po mistrzowsku. Zakres jej artyzmu jest więc zupełnie taki sam, jak panny R. Popielównej, z tą tylko różnicą, że pani Bakałowiczowa ma do dyspozycyi większy zasób sztuki i doświadczenia scenicznego, choć za to z drugiej strony nie dorównywa ona pannie R. Popielównej co do naturalności i życia, któreto przymioty maleją właściwie z postępem doświadczenia, i które też pani Bakałowiczowa musi po największej części zastępować sztuką. Powtarzamy jednak, że jestto artystka znakomita w całem znaczeniu tego wyrazu, i że zasłużonem jest ze wszechmiar świetne przyjęcie, jakiego doznaje od publiczności naszej przy każdym występie. Zarzucano niedawno jeszcze Lwowianom, że nie mają zmysłu estetycznego, nie umieją oceniać talentu i t. p.; występy pani Bakałowiczowej dowiodły, że zarzut ten jest niesprawiedliwy, i artystka ta będzie miała sposobność za powrotem do Warszawy zrehabilitować naszą stolicę w opinii tamtejszego świata artystycznego. Dwóch rzeczy tylko żałować potrzeba, raz że pani Bakałowiczowa występuje dziś po raz ostatni już, a powtóre, że publiczność dość skąpo uczęszczała na jej występy. Wielka to szkoda, gdyż sposobność widzenia takiej artystki nie często się nadarza, a u nas wcale rzadko.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. listopada. Na tutejszej giełdzie płacono: koniczyna korzec 180 ₰ 43 netto na grudzień.

Ostatnia poczta.

Praga, 7. listopada. Ksiądz Wacław Hauszka dr. teologii, sekretarz arcybiskupi i exhortator uniwersytetu, z powodu kazania o małżeństwie cywilnem mianego w kościele uniwersyteckim, uznany został winnym przestępstwa podburzania i skazany na 14 dni aresztu. Prokuratorya proponowała sześć tygodni ścisłego aresztu.

Madryt, 7. listopada. Zapewniają że Serrano Dolce i Topete zaprzeczyli doniesieniu dzienników paryzkich jakoby popierali kandydaturę księcia Montpensier.

Na dziś wieczór było zapowiedziane zgromadzenie demokratyczne w gmachu opery. Castelar miał mówić, rozdano 2700 biletów. Odwołano jednak zgromadzenie afiszami podpisanemi przez Castelara, przyczem tenże wyraził życzenie, aby zapobieżono wszelkim nieporządkom które mogłyby narazić na szwank prawo zgromadzenia się będące podstawą wszelkich praw.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. listopada.

Hotel angielski: PP. Hr. Borkowski H., z Zaleszczyk.— Abraham L., z Wróblika. — Miączyński J., z Palikrów. - Pawliński K, z Sambora.

Hotel George: Hr. Koziebrodzki F., z Chlebowy. — Hr. Tarnowski J, z Chorzelowa — Br. Konopka K., z Mikuliniec. De Lesser Noel, z Żółkwi. — Łukasiewicze J. i K, z Bukowiny. — Wiśniewski H., z Dobrzan. — Zadurowicz K., z Bukowiny.

Hotel europejski: Hr. Steccy A. i B., z Srodopolec. — Darowski B., z Krakowa — Szaffel I., adwokat, z Buczacza.

Hotel Langa: Osuchowski L., z Teleszuicy.

Dnia 8. listopada.

Hotel europejski: PP. Hr. Starzyński B., z Derewni. — Br. Brunicki E, z Hurka — Winnicki L., z Wierzbicy.

Hotel George: Papara W., z Sanoka. — Trzciński J., z Nowoszyc. — De Layre H, profesor, z Paryża.

Hotel angielski: Bienkowscy J. i M., z Gód. — Dzierzkowski A., z Chilczyc. — Jendrzejowicz F., z Żurawiec — Karniewski W., z Zawidcza. — Obertyński J., z Łonki. —

Hotel Langa: Antoszewski A., z Leszczawki. — Marek E., c. k. rotmistrz, z Wiednia.

Hotel krakowski: Barzycki J., dr. med., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. listopada.

PP. Buszyński L., c. k. kapitan, do Kossowa. — Paumgarten Max, c. k kapitan, do Rzesowa. - Książe Lubomirski J., do Przeworska. - Książe Sanguszko R., do Brodów. — Hr. Zamojski S, do Wysocka. — Bernatowicz H., do Sanoka. Janicki J., do Ostrożca. — Cantimir J, do Moldawy. Krauze A., na Podole. — Gudym Lewkowicz J., do Krakowa. — Marmorosz J, do Karowa. — Niezabitowscy L. i W, do Uherec. — Papara H., do Zubowmostów. — Urbański R., do Dobrosina.

Dnia 8. listopada:

PP. Fontana W., c. k. kapitan, do Niska. — Kalita J, c. k. pens. naczelnik pow., do Bełza. — Hr. Enzenberg G., w. ks. heski minister, do Wiednia. — Hr. Tarnowski J, do Chorzelowa. — Czajkowski W., do Świerza. — Chajęcki T., do Żurawna. — Wiśniewski H., do Dobrzan. — Zadurowicz K, do Wiednia. — Zielski A, do Husiatyna. — Morawiecki M., c. k notaryusz, do Złoczowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. listopada 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.87	+ 6.7	81.	W.[2]	10
2. god. po poł.	322.81	+10.7	68	PdZ.[1]	10
10.god. wiecz.	323.22	+ 7.0	93.		6

TEATR.

Dziś: (przedstawienie polskie) „Mąż i żona“, komedya w 5 aktach przez Al. hr. Fredrę; „Za piękny“, komedya w 1 akcie. Ostatni występ i na dochód p. Bakałowiczowej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 7 listopada.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	210	50	210	50	210	25	211	25
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	173	50	174	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	77	85	78	25
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	74	10	74	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	84	50	85	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	25	66	75
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	50
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	40	5	45
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	45	5	50
Napoleondor	—	—	—	—	9	26	9	34
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	40	9	50
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	80
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58	1	59
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	70½	1	71¾
Srebro	—	—	—	—	113	75	115	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 listopada 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar
(Za 100 zł.)		
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.80	64.—
od kwietnia do października po 5%	63.20	63.35
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	68.25	68 75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	71.75	72.—
Metaliki po 5%	58.20	58.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	173.50	174 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	173.—	173.50
Przez. do wyl. z r. 1854	79.25	79.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.60	87 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.—	95.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	100.50	100.70
Renty Como po 42 lir. aust.	23 50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	86.50	87.—
Czech	92.—	93.—
Węgier	76.25	76 75
Galicyi	66.—	66.75
Siedmiogrodu	71.25	71.75
Bukowiny	66.—	66.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	804.—	806.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	216.40	216 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645. –	648.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	165.25	166 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1892.—	1897.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	265.50	265 70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185 90	186 10
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	167 25	167.75
Kol. Kar. Lud po 200 zł. mon. konw.	210.25	210.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173.50	174.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	533.—	535.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
(za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 30	92 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73 50	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	85.50	86.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 —	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.25	102.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89 50	90.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.25	95.75

5. Losy.

	pien.	towar
(za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	140.30	140.80
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	31.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	160 —
Salma „ 40 „ „	41.—	42 —
Palfiego „ 40 „ „	31 50	32.—
Clarego „ 40 „ „	35.50	36 50
St. Genois „ 40 „ „	32.75	33.—
Windischgrätza 20 „ „	22.—	22 50
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	97.10	97.20
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.75	97.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.90	97.20
Hamburg za 100 M. B.	85.60	85.75
Londyn za 10 ft. szt.	116 —	116.20
Paryż za 100 fr.	46.—	46.05

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.50	5.51
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.26½	9.27
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	113.85	114.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. listopada.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	20
„ z procentami z maja i listopada	59	15
5% pożyczka narodowa	63	30
Losy z 1860 roku	87	90
Akcye banku wiedeńskiego	808	—
„ „ kredytowego	218	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	—
Srebro	114	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2538) **Kundmachung.** (1)

Das Reichs-Kriegsministerium beabsichtigt zur theilweisen Deckung des für das Verwaltungsjahr 1869 entfallenden Bemontirungsbedarfes, die Einlieferung fertiger Montursorten unter Entgegennahme von Offerten mit nachstehenden Bestimmungen sicherzustellen.

Auf welche Bedarfsartikel offerirt werden kann, ist aus dem angeschlossenen Offertsformulare zu ersehen, welches zugleich bei jedem Artikel das Minimum des zu offerirenden Quantums enthält, und wobei bemerkt wird, daß zwar auch auf ein höheres, jedoch keineswegs auf ein geringeres Quantum, als dieses Minimum bezeichnet, offerirt werden darf.

Das Reichs-Kriegsministerium behält sich die Beurtheilung der Angemessenheit der offerirten Preise und die Wahl zwischen den einzelnen Offerenten, mit besonderer Rücksicht auf die bekannte Leistungsfähigkeit und Verläßlichkeit der Offerenten vor, und bedingt, daß sich die bisher etwa noch in keiner Contracts-Verbindlichkeit mit dem Aerar gestandenen Offerenten über die Eignung und Befähigung zu einem solchen Lieferungsgeschäfte gehörig ausweisen.

§. 1. Die auf die gegenwärtige Ausschreibung vereinbart werdenden Lieferungen haben derart effektuirt zu werden, daß die Gesammt-Einlieferung der dunkelblauen Aermelleibel und der Schuhe, bis spätestens Ende März 1869, dagegen die Einlieferung der Infanterie-Pantalons, der ungarischen Infanterie-Tuchhosen, der Hemden und der Gatien, mit der Hälfte des Lieferquantums gleichfalls bis Ende März, — mit der andern Hälfte aber bis längstens Ende Juli 1869 vollständig beendet sein müsse.

Die Bestimmung der Zwischenraten wird dem Offerenten überlassen, weßhalb dieselben diese Zwischentermine, und das beim Eintritte eines jeden Termins abzustattende Lieferquantum in dem Offerte genau anzugeben haben.

Das Reichs-Kriegsministerium ist hiebei berechtigt, diese beantragten Termine und Abstattungs-Quantitäten im Einvernehmen mit dem Ersteher zu modifiziren, und solche bei der Lieferungszuweisung speziell mit demselben zu vereinbaren.

Lieferungen werden nur für das Jahr 1869 bewilligt, daher Anträge auf mehrjährige Lieferungen vor der Hand eine Berücksichtigung nicht finden können.

§. 2. Jeder Offerent muß das Quantum bei jedem offerirten Artikel in Ziffern und Buchstaben, — dann die Monturs-Commission, wohin er liefern will, sowie bei jedem Artikel, den geforderten Preis in österreichische Währung ebenfalls in Ziffern und Buchstaben deutlich und ohne Correctur im Offerte angeben.

§. 3. Von jenen Offerenten, welche entweder seit dem Jahre 1867, oder noch gar nicht mit dem Aerar in einer Contracts-Verbindlichkeit standen, muß mit dem Offerte ein Certificat beigebracht werden, durch welches er von einer Handels- und Gewerbe-Kammer, oder in einem Kronlande, wo eine solche nicht besteht, von der hiezu berufenen Behörde als befähigt erklärt wird, die zur Lieferung angebotene Menge in dem bestimmten Termine verläßlich abstatten zu können.

Jeder betreffende Offerent hat dieses Certificat vor Einreichung seines Offertes bei der kompetenten Stelle oder Behörde anzusuchen.

Diese den Offerenten nur versiegelt zu übergebenden und versiegelt zu belassenden Certificate, in welchen das etwa eingetretene Ausgleichsverfahren angedeutet werden muß, sind stempelfrei.

Offerte von im Ausgleichsverfahren befindlichen Concurrenten werden, so lange dieses Verfahren nicht beendigt ist, nicht berücksichtigt.

Dort, wo Handels- und Gewerbe-Kammern bestehen, wird sich das Reichs-Kriegsministerium mit den von Genoßenschaften, Gemeindevorständen oder Bezirksämtern ausgefertigten und bestätigten Leistungsfähigkeits-Zeugnissen nicht begnügen.

Die im §. 3. bezeichneten Offerenten, welche eine gerichtlich protokollirte Firma führen, — und Handelsgesellschafter, haben ihrem Offerte einen beglaubigten Auszug aus dem Handelsregister zum Nachweise dieser Protokollirung beizulegen.

§. 4. Für die Zuhaltung des Offertes ist ein Vadium mit fünf Perzent des, nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes entweder bei einer Monturs-Commission oder an eine der bestehenden Kriegskassen, mit Ausnahme der Wiener Kriegskasse, zu erlegen, und der darüber erhaltene Depositenschein abgesondert von dem Lieferungs-Offerte, unter einem eigenen Couverte einzusenden, da das Offert bis zur commissionellen Eröffnung an einem bestimmten Tage liegen bleibt, während das Vadium sogleich der einstweiligen Amtshandlung unterzogen werden muß.

In jedem Offerte ist übrigens genau ersichtlich zu machen, daß das erlegte Vadium wirklich fünf Perzent des angebotenen Lieferungswerthes beträgt, daher in dem Offerte der Gesammt-Lieferungswerth, sowie das davon mit 5 Perzent berechnete Vadium bestimmt ausgedrückt sein muß.

Offerte, für welche das entfallende Vadium nicht vollzählig erlegt worden ist, werden unberücksichtigt gelassen.

§. 5. Die Vadien sowohl, als die im §. 15 erwähnten Cautionen, können entweder im baaren Gelde, oder mittelst gesetzlich sichergestellter Hypothekenbestellungs- oder Bürgschafts-Urkunden, oder endlich in österreichischen Staatsschuldverschreibungen, Actien oder Pfandbriefen der k. k. priv. Nationalbank, oder endlich in denjenigen Pfandbriefen der priv. allgemeinen Boden-Creditanstalt, in welchen diese Anstalt das auf unbeweglichem Staatseigenthume haftende Darlehen von 60 Milionen Gulden geleistet hat, erlegt werden. Pfandbestellungs- und Bürgschafs-Urkunden müssen jedoch durch Einverleibung auf ein unbewegliches Gut gesetzlich sichergestellt, und von der betreffenden Finanz-Procuratur annehmbar befunden worden sein.

Die österreichischen Staatsschuldverschreibungen, sowie die oberwähnten Pfandbriefe der Boden-Creditanstalt werden hiebei nach dem Börsencurse des Erlagstages, aber keinesfalls über den Nennwerth, — die Actien und Pfandbriefe der Nationalbank zu zwei Drittheilen ihres Börsencurses angenommen.

Als Vadium können endlich auch Actien und Prioritäts-Obligationen jener Industrie-Unternehmungen, welche eine Staats-Garantie genießen, verwendet werden; dieselben werden jedoch nur zu Neunzehntl ihres Börsencurses angenommen, und müssen, wenn es sich um die Constituirung einer Caution handelt, gegen baares Geld, Realhypotheken, oder gegen die oben, als zur Cautionsleistung geeignet bezeichneten Arten von Werthpapieren umgetauscht werden.

§. 6. In dem Offerte, welches mit dem gesetzlichen Stempel von Fünfzig Neukreuzer für jeden Bogen versehen, und von dem Offerenten unter Angabe seines Charakters und Wohnortes eigenhändig gefertigt sein muß, hat sich derselbe ausdrücklich den, in dem Blatte der betreffenden Zeitung (deren Benennung, Nummer und Datum anzugeben ist) abgedruckten, oder bei einer Monturs-Commission eingesehenen, und zum Beweise dessen von ihm unterschriebenen und gesiegelten Bedingungen vollinhaltlich zu unterwerfen. — Die Form, in welcher die Offerte zu verfassen ist, zeigt der Anschluß.

§. 7. Wenn ein Offert von mehreren Unternehmern gemeinschaftlich überreicht wird, so haben sie in demselben ausdrücklich zu erklären, daß sie sich dem k. k. Militär-Aerar für die genaue Erfüllung der Lieferungs-Bedingungen in solidum, das heißt: Einer für Alle, und Alle für Einen verbinden, zugleich aber haben sie Einen aus ihnen, oder einen Dritten, namhaft zu machen, an welchem alle Aufträge und Bestellungen von Seite der Militär-Behörde ergehen, mit welchem alle auf das Lieferungsgeschäft bezüglichen Verhandlungen zu pflegen sein werden, der die im Vertrage bedungenen Zahlungen im Namen aller gemeinschaftlichen Unternehmer zu beheben und hierüber zu quittiren hat, kurz der in allen auf das Lieferungsgeschäft Bezug nehmenden Angelegenheiten, als Bevollmächtigter der, die Lieferung in Gesellschaft unternehmenden Mitglieder insolange anzusehen ist, bis dieselben nicht einstimmig einen andern Bevollmächtigten mit gleichen Befugnissen ernannt, und denselben mittelst einer von allen Gesellschaftsgliedern gefertigten, legalisirten Erklärung der mit der Ueberwachung der Contractserfüllung beauftragten Behörde namhaft gemacht haben.

§. 8. Die zu lieferden fertigen Sorten müssen nach den letzten von dem Reichs-Kriegsministerium genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Commissionen zur Einsicht vorliegen, und als Minimum der Qualitätmäßigkeit anzusehen sind, geliefert werden, und es haben die Offerenten in ihren Offerten zu erklären, daß sie diese Muster als Basis bei ihren allfälligen Lieferungen nehmen werden.

Den Lieferungs-Erstehern werden über Verlangen, zur eigenen Gebrauchsnahme von Seite der Monturs-Commissionen die bezüglichen Muster der fertigen Sorten, sowie die Zuschneide-Patronen, dann die Uebersichten der für die Lieferartikel, bezüglich der Größengattungen bestehenden Prozenten-Verhältnisse gegen Erlag der Beköstigung verabfolgt.

Rücksichtlich des zu den fertigen Sorten zu verwendenden Materials haben, im Allgemeinen folgende Bestimmungen zu gelten:

Zur Erzeugung der Wollstoffe dürfen weder Kunstwolle, noch Wollabfälle oder Rauhaar verwendet werden, auch darf der Wolle keine Baumwolle beigemengt, noch dürfen die Wollstoffe mit andern fremdartigen Stoffen, als: Fett, Kreide, Erde u. s. w. versetzt sein oder abfärben.

Das verwendete Tuchärmelleibel- oder Blousenstoff-Materiale muß schwendungsfrei, daher genäßt sein.

Die Echtfärbigkeit des Garn und Walke bei den Tuch- und Wollsorten, überhaupt die Qualität der, sowohl zu den Tuch- als Wollsorten verwendeten Materialien müssen dem betreffenden Muster vollkommen entsprechen.

Die zu den fertigen Wäschsorten verwendeten Leinwanden müssen aus unverfälschtem Materiale verfertigt, dicht gewebt, gehörig ausgetrocknet, und nicht mit Kalk oder andern schädlichen Zuthaten, sondern natürlich und gehörig gebleicht, und nach der Bleiche gut ausgetrocknet sein.

Die zu den fertigen Wäschsorten verwendeten Leinwanden können übrigens ebenso aus Maschinen-, wie aus Handgespunst erzeugt sein, müssen aber nach ihrer Qualität überhaupt den betreffenden Mustern vollkommen entsprechen.

Die Besohlung der Fußbekleidungen hat aus den bisher hiezu verwendeten in Knoppern gegärbten Pfundsohlenleder zu bestehen, jedoch wird auch die Lieferung von Fußbekleidungen mit Sohlen aus in Knoppern und Eichenlohe gegärbten, sogenannten deutschen Sohlenleder erzeugt, zugelassen.

Jeder Lieferungs-Ersteher ist verpflichtet, die Lieferungsartikeln, mit vorläufiger Ausnahme der Leinensorten, in Fabriken, Werkstätten oder Etablissements zu erzeugen, die unter seiner unmittelbaren Beaufsichtigung stehen; wobei es dem Reichs-Kriegsministerium freigestellt ist, nach seinem Ermessen durch Einsichtnahme in den Geschäftsbetrieb von der Erfüllung dieser Bedingung sich zu überzeugen, zu welchem Behufe auch der Offerent in seinem Offerte den Ort und das Gebäude, wo die Erzeugung stattfinden wird, genau zu bezeichnen hat.

Die Confection sämmtlicher, fertig zuliefernder Sorten, hat genau nach den, von dem Unternehmer bei der Monturs-Commission eingesehenen Patronen und Mustern, dann mit Beachtung der betreffenden Material-Dividenden und Confections-Beschreibungen, und unter genauer Einhaltung der bezüglich der Größengattungen, vorgeschriebenen Prozenten-Verhältnisse, zu geschehen.

§. 9. Die Einlieferung der fertigen Sorten ist dermalen noch bei den Monturs-Commissionen zu bewirken, und hat stets im Beisein des Lieferanten, oder eines legal Bevollmächtigten desselben zu erfolgen. — Jedoch soll für jede Monturs-Commission, an welche ein Unternehmer Lieferungen zu effectuiren hat, nicht mehr als Ein Bevollmachtigter desselben bestellt werden.

Die Einlieferung sowohl als die Uebernahme wird in den betreffenden Vorraths-Magazinen der Monturs-Commissionen auf Grund der, von dem Monturs-Commissions-Commando gefertigten Uebernahms-Anweisungen durchgeführt.

Bei der Uebernahme wird die Menge und Qualität der überbrachten Sorten überprüft und konstatirt, und zu diesem Ende von denjenigen Sorten, welche eine eindringliche Untersuchung erfordern, namentlich bei den aus Tuch und Wolle erzeugten und mit Futter versehenen Monturen 2 Perzent zertrennt, und sich von der Qualität des Materials, der guten und dauerhaften Arbeit und Einhaltung der vorgeschriebenen Dimensionen, als auch bei jenen Montursstücken, welche aus genäßtem Tuche erzeugt sein müssen, von der wirklich stattgehabten genügenden Näßung die Ueberzeugung verschafft.

Bei den gelieferten Fußbekleidungen werden wie bisher 5 Perzent zertrent, um sich von der mustermäßigen Beschaffenheit des zu den innern Bestandtheilen verwendeten Materials zu überzeugen.

Die volle Qualitätmäßigkeit der eingelieferten Wäsche wird ohne Trennungsprobe von den Uebernehmern beurtheilt.

Wenn bei diesen perzentenweisen Näßungs- und Trennungsproben auch nur bei Einem der visitirten Stücke einer der im §. 8. erwähnten Mängel hervorkommt, soll die Uebernahms-Commission berechtigt sein, diese Proben in einem weiteren Umfange auf Kosten des Lieferanten fortzusetzen, und je nach Befund die ganze Lieferpartie, aus welcher das beanständete Stück entnommen wurde, ohneweiters zurückzuweisen, und von den, der Militärverwaltung in den §§. 17 und 18 vorbehaltenen Rechten Gebrauch zu machen.

§. 10. Wenn sich der Lieferant mit dem Befunde der Uebernahms-Commission über die Annehmbarkeit seiner Lieferung nicht einverstanden erklärt, so steht es ihm frei auf Kosten des Sachfälligen eine gemischte Commission zu verlangen, welche ihm nicht verweigert werden darf.

Diese vom General-Commando zusammen zu setzende Commission hat zu bestehen.

a) aus einem Generalen, als Präses;

b) aus einem Stabsoffizier und einem Hauptmann oder Rittmeister von welchen beiden, Einer aus dem Truppenstande, und Einer durch die k. k. General-Monturs-Inspection aus der Monturs-Branche, ausschließlich jener Monturs-Commission, bei welcher die Untersuchung stattfindet, zu bestimmen ist.

c) aus einem Oberkriegs-Commissär oder Kriegs-Commissär, oder dem mit deren Functionen betrauten Administrations-Organe, und

d) aus drei Sachverständigen aus dem Civilstande, von welchen Einen der Lieferant, Einen die Monturs-Commission, und Einen das Handelsgericht über Ersuchen des General-Commando zu bestimmen hat.

Doch soll von dem Lieferanten das Ersuchen um Anordnung einer solchen Commission bei dem General-Commando, in dessen Bezirk sich die betreffende Monturs-Commission, welche den Anstand erhoben hat, befindet, unter gleichzei-

tiger Namhaftmachung des von ihm zu wählenden Sachverständigen, längstens binnen Acht Tagen von dem Zeitpunkte der commissionellen Zurückweisung seiner Waare um so sicherer schriftlich eingebracht werden, — als er sonst, — als mit dem Befunde der Uebernahms-Commission einverstanden, betrachtet werden würde.

Der durch Mehrheit der Stimmen aller Commissionsglieder abzugebende Befund einer solchen unparteiischen Commission, bei welcher auch der Lieferant entweder persönlich, oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen, und seine allfälligen Erinnerungen vorzubringen hat, ist sohin bezüglich der Mustermäßigkeit der Waare als ein endgiltiger Schiedsspruch dergestalt anzusehen, daß dagegen keinem Theile eine weitere Berufung weder im administrativen noch im Rechtswege zustehen soll.

Die Kosten, welche durch eine solche unparteiische Commission auflaufen, trägt der Lieferant in dem Falle, wenn die untersuchten Sorten entweder ganz oder auch nur zum Theile nicht mustermäßig befunden werden, im entgegengesetzten Falle aber die Monturs-Commission, bei welcher der unbegründete Anstand erhoben worden war.

§. 11. Ueber die vollzogene Uebernahme wird dem Lieferanten von Seite des betreffenden Vorraths-Magazins, mit Nachweisung des Ausschusses, ein Lieferschein ausgefertigt, auf dessen Grundlage sofort die Bezahlung für die übernommenen Sorten von der Monturs-Commission nach den weiter unten ersichtlich gemachten Directiven erfolgt.

§. 12. Das Offert ist für den Offerenten, welcher sich des Rücktritts-Befugnisses, und der im §. 862 des allg. bürgl. Gesetzbuches, sowie der in den Artikeln 318 und 319 des Handelsgesetzbuches normirten Fristen, für die Annahme seines Versprechens ausdrücklich begibt, vom Momente der Ueberreichung, für das k. k. Militär-Aerar aber erst dann rechtsverbindlich, wenn der Ersteher von der erfolgten Genehmigung seines Offertes, Seitens des k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums verständigt worden ist.

Der Offerent bleibt übrigens an sein Offert auch dann gebunden, wenn von den darin cumulativ enthaltenen Anboten auf verschiedene Sorten nur ein oder der andere Anbot angenommen wurde.

§. 13. Die diesen Bestimmungen gemäß ausgefertigten Offerte, so wie die Depositenscheine über die erlegten Vadien, oder beziehungsweise die Vadien selbst, müssen jedes für sich in einem eigenen Couvert, versiegelt, längstens bis inclusive zehnten December 1868, zwölf Uhr Mittags, unmittelbar bei dem Reichs-Kriegs-Ministerium überreicht werden, und es verpflichtet sich das Reichs-Kriegs-Ministerium die Verständigung des Offerenten über die Annahme oder Nichtannahme des Offerts, oder über die erfolgte Restringirung der angebotenen Quantitäten oder Preise oder über die Restringirung Beider längstens mit 20. December 1868 auszufertigen.

Wenn ein Offert nicht seinem vollen Inhalte nach, sondern nur unter Restringirung des von einer Sorte angebotenen Quantums oder des Preises angenommen wird, so hat der betreffende Offerent binnen längstens fünf Tagen nach Empfang der Verständigung hievon bei jener Monturs-Commission, durch welche die Verständigung erfolgt ist, seine Erklärung, ob er diese Lieferungs-Bewilligung annimmt oder nicht, zu überreichen, widrigens das Militärärar an eine solche restringirte Lieferungs-Bewilligung welche von dem betreffenden Offerenten innerhalb dieser fünftägigen Frist nicht mittelst einer solchen Erklärung ausdrücklich angenommen worden ist, nach dieser Frist nicht mehr gebunden wäre.

Offerte, welche nicht mit allen, in diesen Bedingungen vorgeschriebenen Erfordernissen versehen sind, oder blos im telegraphischen Wege, oder erst nach Ablauf des festgesetzten Termines beim Reichs-Kriegs-Ministerium überreicht werden, bleiben unberücksichtigt.

§. 14. Auf Grundlage der vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium genehmigten Offerte werden mit den Erstehern förmliche Vertrags-Urkunden ausgefertigt.

Sollte sich aber ein Ersteher weigern, diese Vertragsurkunden zu unterfertigen, oder zu deren Unterfertigung, trotz der an ihn ergangenen Einladung nicht erscheinen, so vertritt das genehmigte Offert in Verbindung mit den gegenwärtigen Bedingungen. dann mit der Lieferungsbewilligung und der hierauf von dem Offerenten innerhalb fünf Tagen abgegebenen Erklärung zur Lieferungsübernahme, wenn das Offert bezüglich des angebotenen Quantums oder Preises, oder bezüglich beider zugleich restringirt worden wäre, die Stelle eines förmlichen schriftlichen Vertrages.

Das k. k. Militärärar soll übrigens berechtigt sein, eine solche Verweigerung der Unterschrift als Vertragsbruch zu behandeln, und mit dem im §. 18 für einen solchen Fall vorbehaltenen Maßregeln vorzugehen.

§. 15. Die Vadien derjenigen Offerenten, welchen eine Lieferung bewilligt wird, bleiben, wenn sie in baarem Gelde, in österreichischen Staatsschuldverschreibungen, in Actien und Pfandbriefen der Nationalbank, in Pfandbriefen der privilegirten allgemeinen österr. Boden-Credit-Anstalt, oder in Pfandbestellungs- und Bürgschafts-Urkunden nach §. 5 erlegt worden sind, bis zur Erfüllung des von dem Offerenten abzuschließenden Contracts als Erfüllungs-Caution liegen, können jedoch auch gegen andere vorschriftsmäßig geprüfte und bestätigte Cautions-Instrumente ausgetauscht werden.

Wurde hingegen das Vadium des Erstehers in Actien oder Prioritäts-Obligationen einer, Staatsgarantie genießenden Unternehmung erlegt, so hat dessen Umtausch gegen, zur Cautionsleistung annehmbare Werthe, im Sinne des Punctes 5, längstens binnen acht Tagen, nach der Verständigung des Offerenten von der Genehmigung seines Anbotes an gerechnet, zu erfolgen.

Jene Offerenten, deren Anbote nicht angenommen werden, erhalten mit dem betreffenden Bescheide die beigebrachten Vadien selbst, oder beziehungsweise Depositenscheine zurück, um gegen Abgabe der Letzteren die bei einer Monturs-Commission oder Kriegscasse eingelegten Vadien wieder zurückbeheben zu können.

§. 16. Die Zahlung des Lieferungspreises geschieht am Uebernahmsorte von der übernehmenden Monturs-Commission, oder, wenn der Lieferant es wünscht, bei der nächsten Kriegscasse, aus welcher die betreffende Montursommission ihre Geldmittel empfängt, in österreichischen Banknoten, oder in sonstigen gesetzlich anerkannten österreichischen Papiergelde an den Unternehmer persönlich oder an seinen zum Geldempfange und Abquittiren berechtigten Bevollmächtigten, und zwar nur für die als vollkommen qualitätsmäßig übernommenen Stücke, in dem Monate der bedungenen Rate und bis zu dem in dieser Rate bedungenen Quantum. Vor dem Monate der bedungenen Lieferungsraten wird die Bezahlung des für diese Rate stipulirten oder mehr gelieferten und qualitätsmäßig übernommenen Quantums nur dann geleistet, wenn es die Geldmittel der übernehmenden Monturs-Commission zulassen.

§. 17. Wenn der Unternehmer bis zum Ablaufe eines der gemäß §. 1 festgesetzten Lieferungstermine das innerhalb desselben fällig gewordene Quantum von Sorten nicht vollzählig, oder nicht in vertragsmäßiger Beschaffenheit zur Uebergabe bringt, so ist das Militär-Aerar berechtigt, entweder den Unternehmer zur Lieferung des Rückstandes gegen einen Pönalabzug von 15% (fünfzehn Perzent) des Contractspreises, und überhaupt zur Vertragserfüllung zu verhalten, oder aber und zwar selbst unter Zurückweisung der von dem Unternehmer etwa, nachträglich in guter Qualität angebotenen Lieferung, den ganzen Rückstand jeder verstrichenen Frist, auf des Unternehmers Gefahr und Kosten in oder außer dem Licitationswege anderweitig um was immer für Preise einzukaufen und von dem Unternehmer die Kostendifferenz zu erholen, falls das Militärärar in solchen Fällen den Contract nicht sogleich ganz aufzulösen findet (§. 18); in einem solchen Falle ist der Unternehmer verbunden, die höhere Beköstigung dieser Beischaffung nach dem von der k. k. Militär-Central-Buchhaltung oder dem an deren Stelle tretenden Fach-Controlamte verfaßten Ausweise, welchen der Unternehmer hiemit ausdrücklich, als gegen ihn vollen Beweis machend, anerkannt, und in welchem dem Unternehmer nur die um den obigen Pönalabzug von 15 Percent verminderten Preise zu Gute zu rechnen sind, unverweigerlich sogleich zu ersetzen.

Uebrigens steht es dem Militärärar auch frei, den Lieferungsrückstand gar nicht anzuschaffen, ohne daß dadurch den, für den Fall einer Vertragsverletzung durch den Unternehmer dem Aerar vorbehaltenen Rechten präjudicirt werden soll.

§. 18. Die Nichtzuhaltung des Liefer-Vertrages durch den Unternehmer in irgend einem Puncte, giebt dem k. k. Militärärar überdies, und zwar, wenn die innerhalb eines bestimmten Termines zu liefern gewesenen Artikel nicht vollzählig, oder auch nur zum Theile in nicht vertragsmäßiger Qualität beigestellt wurden, oder wenn der Unternehmer die Lieferung ganz oder theilweise eigenmächtig an einen Sublieferanten abtritt, gleich beim ersten Falle, — wenn aber solche Artikel, die ohne vorherige Gestattung des Reichs-Kriegs-Ministeriums außerhalb der dem Militärärar angezeigten Werkstätten oder Fabriks-Etablissements des Unternehmers erzeugt wurden, abgeliefert, wenn die hiezu bestimmten Militärorgane an der ihnen in dem §. 8 dieser Bedingungen vorbehaltenen Aufsicht und Controle durch den Unternehmer oder dessen Bestellte gehindert, wenn in den Werkstätten oder Etablissements des Unternehmers solche Artikel, welche von einer Uebernahms-Commission bereits als unverwendbarer Ausschuß erklärt worden sind, oder Materialien, von vertragswidriger Beschaffenheit vorgefunden werden, nach einmaliger fruchtloser Ermahnung, im ersten Wiederholungsfalle das Recht, den Vertrag, auch wenn er von Seite des Unternehmers bereits theilweise erfüllt ist, ohne weiters gänzlich für aufgelöst zu erklären, und wegen anderweitiger Beschaffung der contrahirten Leistungen auf Gefahr und Kosten des contractbrüchigen Unternehmers, sowie wegen des Ersatzes der hiebei sich während der ganzen noch übrigen Vertragsdauer ergebenden Beköstigungs-Differenzen nach dem §. 17 vozugehen.

Von diesem Vertragsauflösungsrechte wird übrigens das Militärärar im Falle einer nicht vollzähligen Lieferung nur dann Gebrauch machen, wenn der Rückstand an den innerhalb eines gewissen Termins zu liefern gewesenen Artikeln mehr als zehn Percent der betreffenden Lieferrate beträgt, und wenn der Unternehmer nicht etwa durch legale Zeugnisse der competenten Behörden zu beweisen vermag, daß er an der rechtzeitigen Ablieferung ohne sein Verschulden durch Elementar-Ereignisse, Kriegs- oder andere, außerhalb seiner Macht gelegene Ursachen verhindert worden sei:

§. 19. Alle als nicht mustermäßig zurückgewiesenen Sorten müssen binnen 21 (Ein und Zwanzig Tagen — vom Tage der Zurückweisung an gerechnet, durch andere qualität- und mustermäßge Sorten in gleicher Anzahl und Gattung ersetzt werden.

§. 20. Die aus dem Contracte entspringenden Rechte und Verbindlichkeiten dürfen von dem Unternehmer nur mit Bewilligung des k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums an eine andere Person oder Gesellschaft zedirt werden.

§. 21. Dem k. k. Militär-Aerar steht es frei, alle jene Maßregeln zu ergreifen, welche zur unaufgehaltenen Erfüllung des Vertrages führen, dagegen steht auch dem Unternehmer das Recht zu, alle jene Ansprüche, die er aus dem Vertrage ableiten zu können glaubt, im Rechtswege geltend zu machen.

Zur Entscheidung aller aus diesem Vertrage entspringenden Rechtsstreitigkeiten werden hiemit einverständlich die k. k. Militärgerichte, und zwar in erster Instanz das Landes-Militärgericht zu N. N. als ausschließlich competent erklärt.

§. 22. Wenn der Unternehmer vor Beendigung des Liefergeschäftes zur eigenen Vermögensverwaltung gesetzlich unfähig wird, so übergehen alle für ihn aus diesem Vertrage hervorgehenden Rechte und Pflichten auf seine gesetzlichen Vertreter, wenn das Militärärar es nicht vorzieht, den Vertrag für aufgelöst zu erklären, wozu es in einem solchen Falle einseitig berechtigt sein soll.

Ebenso hängt es auch von der Wahl des Militärärars ab, wenn bei Einen oder Mehreren der die Lieferung gemeinschaftlich Unternehmenden der erwähnte Fall eintritt, den Contract mit deren gesetzlichen Vertretern oder unter deren Ausschluß, blos mit den übrigen Mitunternehmern forzusetzen.

Die gleichen Befugnisse sollen dem Militärärar auch im Falle des Todes des Unternehmers oder einzelnen Mitunternehmern dann zustehen, wenn die Erben des Verstorbenen nicht binnen längstens dreißig Tagen nach dessen Tode rechtsförmlich erklären, den Vertrag unter allen von dem Erblasser eingegangenen Bedingungen fortsetzen zu wollen.

§. 23. Den gesetzlichen Stempel zu Einem Exemplare des Vertrages hat der Unternehmer in der Art zu tragen, daß die Einlagsbogen des Vertrages mit je einer 50 kr. Marke, — die Quittungen aber, über die auf Grund dieses Vertrages erfolgenden Zahlungen mit dem, dem quititirten Betrage nach Scala II. und III. des Gesetzes vom 13. December 1862 entsprechenden Quittungs- und Vertrags-Stempelmarken versehen werden müssen.

§. 24 Beide Theile verzichten auf das Rechtsmittel wegen Verletzung über die Hälfte des wahren Werthes.

(50 kr. Stempel.)

Offerts-Formulare.

Ich Endesgefertigter, wohnhaft (Stadt, Ort, Bezirk, Kreis oder Komitat, Provinz) erkläre hiemit in Folge der geschehenen Ausschreibung.

1. Gruppe.

Minimum des Anbotes	
	Fertige Tuch- und Wollsorten.
20.000 Stück	fertige dunkelblaue Aermelleibel das Stück zu fl. kr. österr. Währ. Sage!
10.000 „	fertige blaue Pantalon für deutsche Infanterie das Stück zu fl. kr. österr. Währ. Sage!
10.000 „	fertige blaue Pantalon für Grenz-Infanterie, das Stück zu fl. kr. österr. Währ. Sage!
10.000 „	fertige blaue Tuchhosen mit Schnüre für ungarische Infanterie das Stück zu fl. kr. öst. Währ. Sage!

2. Gruppe.

Fertige Leinen-Sorten.

50.000 Paar fertige Manneswäsche, bestehend aus Einem Stück ordinären Hemd à fl. kr. österr. Währ. Sage!
und Einem Stücke gemeinsamer Gatie à fl. kr. ö. W. Sage!

3. Gruppe.

Fertige gemeinsame Schuhe.

(welche zur Ausgleichung der vorhandenen Gattungs-Verhältnissen bestimmt sind.)

Minimum des Anbotes } das Gesammt-Quantum von 26.800 Paar

1198	Paar fertige gemeinsame Schuhe I. Gat., das Paar zu	fl.	kr.	Sage!
5347	" " " " II. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
5417	" " " " III. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
13	" " " " IV. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
185	" " " " V. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
1545	" " " " VI. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
7253	" " " " VII. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sage!
4842	" " " " VIII. " " " "	fl.	kr. ö. W.	Sabe!
26.800 Paar.				

an die Monturs-Commison zu N. N. nach den mir wohbekannten Mustern und unter genauer Zuhaltung der ausgeschriebenen, in der N. N. Zeitung N . . am . . . . . . 1868 abgedruckten (von mir bei der Monturs-Commission in N N. eingesehen und zum Beweise dessen unterschrieben und gesiegelten) Bedingungen, welchen ich mich vollinhaltlich unterwerfe, und unter genauer Zuhaltung aller sonstiger für Lieferungen an das Militärärar in Wirksamkeit stehenden Contrahirungsvorschriften in folgenden Lieferungsraten liefern zu wollen, und zwar:

N. N. Sage! . . . Stück, — Paare am 1. . . . . 1868.
N. N. Sage! . . . " " " 1. . . . . . . 1869 u. s. w. für welches Offert ich mit dem separirt, versiegelt eingesendeten 5% Vadium von . . . Gulden öst. W.; welches dem Lieferungsgesammtwerthe von . . . Gulden öst. W. entspricht, gemäß der Kundmachung hafte.

Das von der Handels- und Gewerbe-Kammer versiegelt erhaltene und von derselben ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Certificat liegt bei.

Gezeichnet zu N. Kreis N. Land N. am . . . . 1868.

N. N. Unterschrift des Offerenten sammt Angabe seines Characters.

Anmerkung. Wenn mehrere Unternehmer gemeinschaftlich offeriren, haben sämmtliche Unternehmer unter Angabe ihres Characters und Wohnortes das Offert zu unterfertigen, und vor dem Datum und der Unterschrift des Offerts noch beizufügen: „Die Gefertigten verbinden sich dem k. k. Militärärar für die genaue Erfüllung de Lieferungs-Bedingungen in solidum d. h. Einer für Alle und Alle für Einen zu haften, und bezeichnen den N. N. (dessen Character und Wohnort anzugeben ist) als Bevollmächtigten in diesem Lieferungsgeschäfte im Sinne des §. 7 der Lieferungsbedingnisse.

Couvert-Formulare
über das Offert.

An das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium
in Wien.

N. N. offerirt fertige Monturen 2c.

Couvert-Formulare
über den Depositenschein.

An das hohe k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium
in Wien.

Depositenschein über . . . fl. öst. Währ. zu dem Offerte des N. N. für fertige Monturen 2c.

(2494) **Obwieszczenie.** (1)

L. 7519. C. k. miejski deleg. sąd powiatowy w Samborze daje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia przez Izraela Straussbergera przeciw Michałowi Chawiakowi wywalczonej kwoty 55 zł. w. a. z procentami 4% od dnia 16go sierpnia 1867 kosztami sporu 5 zł. 25½ kr. kosztami egzekucyi 4 zł. 37 kr. i 9 zł. 13½ kr. w. a. niemniej terazniejszemi kosztami w kwocie 5 zł. 15 kr. w. austr. odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż wedle protokołu z dnia 22. maja 1868 opisanej i ocenionej realności gruntowej pod Nr. konskr. 63 - 6 w Nadybach położonej Michała Chawiaka własnej w trzech terminach, i to: dnia 26. listopada 1868, 17. grudnia 1868 i 22. stycznia 1869, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszem zabudowaniu sądowem pod warunkami przez proszącego załączonemi.

O czem się chęć kupienia mających z tem zawiadamia, że protokół egzekucyjnego opisania i ocenienia powyższej realności i warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisach podjąć mogą.

Sambor, dnia 29. sierpnia 1868.

(2502) **Obwieszczenie.** (1)

L. 12694. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z miejsca pobytu niewiadomego Mechla Winklera niniejszem uwiadamia, iż Alter Benzion podał przeciw niemu prośbę de praes. 18. października 1868 liczb. 12694 o wydanie nakazu płatniczego względem sumy wekslowej 200 zł. i w skutek tejże uchwałą z dnia 21. października 1868 nakaz zapłaty powyższej sumy wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Blumenfelda, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Koźmiński niebezpieczeństwem i na koszta tegoż pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw postępowania wekslowego przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił, i wszystkie ku obronie służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 21. października 1868.

(2463) **Concurrenz-Kundmachung.** (3)

Nro. 1704. Die mit der Verpflichtung zum Erlage einer Caution von 2200 fl. Realwerth verbundene Lemberg-Triester Collectur Nr. 7/149 in Lemberg, Stadt, Dominikaner Seitengasse, deren jährlicher Provisionsertrag zu 5% nach dem letzten dreijährigen Durchschnitte in 1449 fl. 44 kr. öst. W. bestand, wird im Wege der Concurrenz an denjenigen verliehen, der sich mit dem niedrigsten Provisions-Percente zufriedenstellt.

Die mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen, und mit dem Reugelde pr. 73 fl. belegten Offerten müssen längstens bis zum 27ten November d. J. um 12 Uhr Mittags bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg überreicht werden.

Die ausführlichen Bedingungen sind im Amtsblatte Nr. 253 der Gazeta Lwowska vom 3. November l. J. zu lesen.

(2478) **Edict.** (3)

Nro. 7126. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Israel Perczepe wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Hersch Schelitzer, und für Fall seines Ablebens wider dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der hierortige Hr. Advocat Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragserlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen, daß die der über der in Brody sub Tab. Nr. 362 Tom. dom. rec. 3 folio 46 pos. 1 on. gelegene Realität präsentirt gewesenen, und in Folge Beschlusses vom 22. Juli 1813 Nro. 2230 extabulirt gewordenen Summe pr. 1300 fl. Rh. seit dem Jahre 1813 im Tom. Combior. 6, pag. 165 zu Gunsten des Hersch Schelitzer superpränotirte, an Osias Finkelstein gehabte Forderung pr. 600 S. R. gerechtfertigt sei, oder in Rechtfertigung schwebe, das Ansuchen sub praes. 6ten October 1868 Z. 7126 gestellt, welchem Ansuchen unterm Heutigen willfahrt wurde.

Hersch Schelitzer, beziehungsweise dessen Erben werden demnach aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mittheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, 23. October 1868.

(2479) **Edict.** (3)

Nro. 7127. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Israel Preczepe widen den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Abele Czaczkes, und für den Fall seines Ablebens wider dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der hierortige Hr. Advocat Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragerlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen, daß die über der Realität sub Tab. Nro. 362 Tom. dom. antig. 8 fol. 121 pos. 1 on. in Brody zu Gunsten des Abele Czaczkes pränotirte Forderung pr. 180 fl. Rh., welche er an den ehemaligen Hauseigenthümer Moses Lahodower hatte, gerechtfertiget sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, das Ansuchen sub praes. 6. October 1868 Z. 7127 gestellt, welchem Ansuchen unterm Heutigen willfahrt wurde.

Abele Czaczkes, beziehungsweise dessen Erben, werden demnach aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mittheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

K. k. Bezirksgericht.

Brody, 23. October 1868.

(2480) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3365. Ces. król. sąd powiatowy w Krośnie niniejszem wiadomo czyni, iż gmina miasta Krosna przeciwko spadkobiercom ś. p. Stanisława Albrychta w tutejszym sądzie pod dniem 22. września 1868 do L. 3365 pozew o wykreślenie sumy 1000 złp. ze stanu biernego realności pod Nr. kons. 93 na rzecz masy ś. p. Stanisława Albrychta zaintabulowanej wniesła, i że do ustnej rozprawy uchwałą tutejszą z dnia 6. października 1868 l. 3365 termin na dzień 15. grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został. — Ponieważ pozwani spadkobiercy z życia i miejsca pobytu są nieznani, przeto ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo dla nich kuratorem p. Antoniego Radomskiego z zastępstwem p. Antoniego Grechowicza, którym powyższy pozew doręczonym został. — Wzywa się przeto pozwanych spadkobierców niniejszym edyktem, aby przed upływem powyżej wyrażonego terminu postanowionemu kuratorowi należytą informacyę udzielili, albo innego pełnomocnika sobie wybrali i o tem sądowi donieśli, lub nakoniec osobiście na wyznaczonym terminie stanęli, gdyż inaczej złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Krosno, dnia 6. października 1868.

(2499) **Kundmachung.**

Nro. 14223. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers das k. k. Landesgericht in Lemberg hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in Nr. 242 des Dziennik Lwowski vom 21. October 1868 enthaltenen Eingangsartikels „Walne zgromadzenie towarzystwa narodowo-demokratycznego z dnia 20. października 1868", begründet den Thatbestand des im §. 65 a. St. G. vorgesehenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, es wird daher die Weiterverbreitung dieser Nummer für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates auf Grund des §. 36 P. G. verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 24. October 1868.

Obwieszczenie

Nr. 14223. W imieniu Jego c. k. Apostolskiej Mości Cesarza ces. król. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. post· pr. orzeka:

Treść artykułu wstępnego pod tytułem: „Walne zgromadzenie towarzystwa narodowo-demokratycznego z dnia 20. października" w Nr. 242 Dziennika Lwowskiego z dnia 21. października 1868 umieszczonego zawiera w sobie istotę czynu zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65. a. ust. karnej, przeto rozpowszechnienie tego numeru Dziennika Lwowskiego na zasadzie §. 36. pr. pras. w obrębie całego państ a austryackiego zakazuje się.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 24. października 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.